

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Milady Haplové v právní věci **žalobce: M. D.**, zastoupen JUDr. Jiřím Bílým, advokátem, se sídlem Rudoleckého 25, Znojmo, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 33 Cad 8/2005 – 20 ze dne 21. 3. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce včas podanou kasační stížností napadá shora označený rozsudek Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 11. 2004, č. j. 480102243. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 40 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, s odůvodněním, že žalobce v rozhodném období před vznikem invalidity od 26. 5. 1994 do 25. 5. 2004 nezískal žádnou dobu pojištění.

Krajský soud zdůvodnil zamítnutí žaloby nesplněním podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon“), neboť žalobce jako pojištěnec ve věku nad 28 let, nezískal v rozhodném období, tj. z posledních deseti roků před vznikem plné invalidity potřebnou dobu pojištění pro nárok na plný invalidní důchod, která činí pět roků. Nepřiznala-li žalovaná plný invalidní důchod pro nesplnění doby pojištění,

rozhodla v souladu s platnými právními předpisy. Podle soudu námitky žalobce spatřované v přísnosti podmínek doby pojištění a nemožnosti pracovat nemají oporu v zákoně.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti uplatnil důvod podle ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., který spatřuje v tom, že správní orgán vzhledem k charakteru jeho onemocnění, nezjistil zcela jednoznačně den vzniku plné invalidity a tudíž nemohl přesně posoudit dobu účasti na pojištění. Soud se pak nesnažil tuto chybu odstranit a žalobou napadené rozhodnutí žalované nezrušil. Namítal dále, že po celou dobu, kdy pobíral částečný invalidní důchod, nebyl poučen, že není pojištěn, pokud není evidován na úřadu práce či zaměstnán a poukázal na nepříznivou situaci na trhu práce v místě svého bydliště s vysokým procentem nezaměstnanosti. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ke kasační stížnosti vyjádření nepodala.

Kasační stížnost je podána osobou oprávněnou, zastoupenou advokátem, a byla podána včas. Nejvyšší správní soud ji proto projednal vázán rozsahem a důvody uvedenými v kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a shledal, že není důvodná.

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla žádost stěžovatele o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 40 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, s odůvodněním, že se podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Znojmo ze dne 26. 8. 2004 stal plně invalidním podle ust. § 39 odst. 1 písm. a) zákona od 26. 5. 2004, ale v rozhodném období před vznikem invalidity od 26. 5. 1994 do 25. 5. 2004 nezískal žádnou dobu pojištění. U pojištěnce ve věku nad 28 let činí doba pojištění potřebná pro nárok na plný nebo částečný invalidní důchod pět roků a zjišťuje se z období před vznikem plné nebo částečné invalidity, u pojištěnce ve věku nad 28 let z posledních deseti roků, počítaných zpět před vznikem plné nebo částečné invalidity.

Dobu pojištění a náhradní dobu pojištění zákon vymezuje v ust. § 11 a následující. Stěžovatel sice v žalobě tvrdil, že byl od 1. 1. 1994 do 31. 7. 1996 evidován jako uchazeč o zaměstnání u Úřadu práce ve Znojmě, potvrzení o této evidenci však nedoložil a jinou nezapočtenou dobu pojištění v rozhodném období nenamítal. Protože ani k žádosti o plný invalidní důchod ze dne 28. 6. 2004 stěžovatel nedoložil žádný doklad o zaměstnání či potvrzení úřadu práce o evidenci v době od 26. 5. 1994 do 25. 5. 2004, není řízení před správním orgánem zatíženo vadou ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Námitka stěžovatele, že v době pobírání částečného invalidního důchodu od 22. 4. 1990 nebyl nikým poučen, že tato doba není dobou pojištění, ledaže by byl evidován na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání či zaměstnán, není důvodná. Zákon č. 100/1988 Sb. o sociálním zabezpečení, zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění a ani zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v žádném svém ustanovení neukládá nikomu poučovací povinnost, že doba pobírání částečného invalidního důchodu není dobou pojištění. V žalobě tvrzenou dobu evidence Úřadu práce ve Znojmě od 1. 1. 1994 do 31. 7. 1996 stěžovatel nedoložil ve správním řízení ani v řízení před krajským soudem, proto nelze část této doby spadající do rozhodného období stěžovateli započíst, ale uvedená skutečnost by neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť potřebnou dobu pojištění by zápočtem této doby stěžovatel nezískal.

Pokud se týká stížní námitky, že správní orgán jednoznačně nestanovil den vzniku plné invalidity s ohledem na charakter jeho onemocnění, Nejvyšší správní soud konstatuje,

že jde o skutečnost, kterou stěžovatel uplatnil po vydání napadeného rozhodnutí, a proto ve smyslu ust. § 109 odst. 4 s. ř. s. k ní soud nepřihlíží. Uvedená námitka nebyla námitkou žalobní, proto nelze Krajskému soudu v Brně vytýkat, že toto pochybení ve svém řízení neodstranil. Nemůže jít tudíž o vadu řízení před soudem, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Poněvadž Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou a podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá, to by příslušelo úspěšné žalované, ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. však ani za těchto okolností právo žalované na náhradu nákladů řízení nepřiznává (odst. 1 neplatí, pokud by právo mělo být přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu